

Nový Jeruzalém č. 1/2014

Zpravodaj pro 169. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) ve Velkém Meziříčí - v pondělí 13. ledna 2014 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešnici.

V pondělí 16. prosince přijelo a přišlo na pouť NJ do Olešnice čtyřmi autobusy, auty a pěšky přes 400 poutníků. Svátost smíření udělovalo 11 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu. **Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:**

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Vojtěcha Marka Maliny OSB z Rajhradu na pouti NJ v Olešnici:

Prožíváme dobu adventu. Dnes se doba adventní láme na dvě části. V první části do 16. prosince – to je do dneška – rozjímáme, připravujeme se na druhý příchod Krista, na kterého čekáme, který vystoupil na nebesa. Připravuje nám tam místo a přislíbil, že přijde – ve své slávě a bude nové stvoření, nový Jeruzalém. **Během této doby rozjímáme často o tom co máme dělat, abychom byli dobře připraveni na toto setkání.** První neděle jsme slyšeli „**Obrát'te se**“, v druhé neděli nás sv. Jan vybízel – „**Připravte cestu Pánu!**“ Včera jsme mohli slyšet: „**Radujte se, neboť spása je už blízko.**“ A nyní je tady zlom. Začíná týden před velikým svátkem. Týden před Narozením Páně. Kdy začínáme si připomínat a vzpomínat na slavný příchod – první slavný příchod Krista. A začali jsem právě dnes – zítra, když budete na mši sv. – začali jsme **Ježíšovým rodokmenem.** Proč zrovna Ježíšovým rodokmenem. Proč zrovna rodokmenem začínají tato čtení? Protože v době židovské, židokřesťané žijící v Jeruzalémě a v okolí, když někoho potřebovali poznat – potřebovali k tomu rodokmen. A my vidíme, že Ježíšův rodokmen pochází už od Abraháma. Přes krále Davida, babylónské zajetí k Josefovi, který byl adoptivním otcem Pána Ježíše. **Rodokmen Ježíše Krista nám ukazuje, že Bůh připravoval cestu víry, cestu spásy.** Připravoval jeho předky – ty lidi, kteří poznali Boha – k tomuto velkému okamžiku, kdy Bůh se stane člověkem, kdy Bůh přijme lidskou podobu. **Abrahám – praotec víry** – poslechl Boží hlas, všechno opustil a šel za Bohem do vyvolené země. Uvěřil Bohu a proto my ho máme za praotce víry. A od Abraháma už se dál počítá jeho synové – Abrahám, Izák, Jákob. Abrahám předal víru svým synům a tato víra byla uchována. Až po Josefa – adoptivního otce Pána Ježíše. Víra má své počátky u Abraháma. Stejně tak, kdybychom se zadívali sami do své rodiny, ke svým předkům, tak bychom našli, že všichni naši předkové měli víru nebo ji přijali. Nebo bychom se mohl dočíst v matrikách, že někdo odpadl nebo se vrátil. Stejně tak kdybychom pročítali všechny osoby, lidi, kteří jsou v tomto rodokmenu, že všichni nebyli svatí. Dokonce se v rodokmenu objevují ženy, které byly pohanky nebo i prostitutky, ale je tady rodokmen, který pokračuje a přijímá dobu, kdy **přichází Spasitel, skrze Pannu Marii.**

P. Maria přijala skrze Ducha Svatého Krista do svého srdce. Svatý Josef přijal Krista za svého syna. A díky tomu, že svatý Josef přijal Marii i s Božím Synem, že přijal Krista, my můžeme být tady. Protože víme, že kdyby, ze židovských zákonů – Josef se dozvěděl a chtěl propustit Marii – protože čekala dítě. Panně Marii by v té chvíli hrozil trest ukamenování. **Ale Josef přijal Krista, stejně tak jako přijala Maria Krista do svého srdce.** A mohlo se stát toto velké dílo. Bůh se stal pro nás nepatrným člověkem. Stal se pro nás dítětem a prožíval stejný život jako my. Žil v lidském těle, pracoval a přijal své poslání. Přišel, aby zachránil všechny lidi, přijal kříž, zemřel na něm, byl pohřben. Pro nás je nejdůležitější, že vstal z mrtvých a tím přemohl smrt. Vstoupil na nebesa a sedí po pravici Otcově. A my ho znovu očekáváme. Koloběh je uzavřen. První příchod je spojený i s druhým příchodem Krista. **Ale Kristus je stále přítomný mezi námi – v Božím Slově, v Eucharistii, ale zároveň i ve společenství.** Ve společenství Církve, ve společenství farním nebo i v jiném společenství. Nebo jak říká Ježíš – kde se sejdou dva nebo tři, já jsem uprostřed nich. Díky Marii jsme poznali Krista. Krista můžeme přijímat. Maria nám ukazuje cestu ke Kristu, tím, že říká své ANO a přijímá Krista. I my můžeme každý den říkat své ano Kristu. Můžeme předávat Krista, můžeme s Kristem žít, stejně jako s ním žila Panna Maria. Proto

prožijeme radost z toho, že Bůh přišel na svět, že se stal člověkem a také, že přijde na konci časů. Ve své slávě, kdy nás všechny zde znovu vzkřísí, dá nám nové tělo oslavené a my budeme žít v Jeho království. V Jeho blízkosti a spolu s Ním s radovat. On nám ukázal cestu. On nám dal spásu. **On nám dal život. Pojd'me a oslavujeme Krista a připravme se na připomínku Jeho velkého slavného příchodu na svět.** Připravme se na tu chvíli, kdy Bůh se stane nepatrným dítětem.

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **931 Kč**, které jsme poslali na pomoc Domu Matky Rosy v Rajhradě. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři P. Pavlovi a všem farníkům z Olešnice, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Přehled míst, hlavních celebrantů, účelů a výsledků sbírek poutí NJ za rok 2013.

(zajímavost – 6 hlavních celebrantů poutí NJ v roce 2013 má křestní jméno Pavel)

Místo	Hl. celebrant	Úmysl sbírky	Částka Kč
Vel. Meziříčí	P. P. Konzbul	Likvidace Lepry	6 830
Žďár n/Sáz	P. J. Novotný	Farnost Hrádek u Znojma	11 352
Křižanov	P. P. Lazárek	Pomník sv. Zdislavy v Křižanově	24 603
Lísek	P. A. Cierlicki	Televize NOE a radio PROGLAS	870
Nové Veselí	P. P. Pola	Misionáři OCD – Středoafriická r.	10 872
Jimramov	P. M. Brhel	Charita Polička	0
Oslavice	P.P Kryl	Lidé postižení povodněmi	3 037
Olešná	P. J. David	Televize NOE a radio PROGLAS	7 858
Radostín	P. P. Hověz	Stavba kostela v Brně - Lesné	6 173
Jámy	P. P. Dokládál	Poutníci v nouzi	3 261
Měřín	Mons. P. Posád	Centrum naděje a pomoci	14 484
Olešnice	P.M.Malina OSB	Dům Matky Rosy v Rajhradě	931

2000 – 90 000 Kč 2001 – 121 400 Kč 2002 – 164 000 Kč 2003 – 189 020 Kč
2004 – 168 830 Kč 2005 - 178 160 Kč 2006 – 246 900 Kč 2007 – 263 681 Kč
2008 – 189 948 Kč 2009 - 150 948 Kč 2010 - 101 943 Kč 2011 - 161 328 Kč
2012 - 125 618 Kč 2013 - 90 271 Kč

Náš společný dobrý skutek za čtrnáct roků konání poutí NJ – **2 242 047 Kč** –

Všem poutníkům jménem obdarovaných - Pán Bůh zaplat'

Představení a rozhovor s hl. celebrantem poutě NJ ve Velkém Meziříčí, kterým je P. Mgr. Martin Pernička, farář ve Zvoli, Rozsochách a Rožně:

Stručné představení – jmenuji se Martin Pernička, narodil jsem se 1. 3. 1958 v Brně, kde jsem prožil své dětství a své mládí. V té době jsem se rád věnoval různým sportům a to plavání, se svým strýcem jsem hrál tenis na Rybníčku u Zimního stadionu a s tatínkem jsem jezdil na lyže, často na Červenohorské sedlo do Jeseníků. V dětství jsem chodil do kostel ke svatému Tomášovi, kam jsme podle bydliště patřili. Potom jsem ministroval u svatého Michaela a později na Vranově u Brna, kde jsem měl také primiční mši svatou. Po vysvěcení na kněze jsem obdržel první místo v Jemnici u Moravských Budějovic, kde jsme měli na starosti také farnost Budkov, kde byl kostelníkem pan Posád, tatínek dnešního biskupa Pavla Posáda. A farnost Rancířov u rakouských hranic, kam jsme jezdili přes jednu vojenskou hlídku. Asi po dvou letech jsem byl přeložen do Brna a jako kaplan jsem působil na Křenově a po nějaké době jsem byl přeložen do Komárova. Zde jsem působil tři roky a potom jsem dostal farnost Syrovice, kde jsem působil dlouhou dobu. Při tom jsem měl na starosti dvě sousední farnosti. Nyní působím ve Zvoli nad Pernštejnem a přitom mám na starosti farnost Rožnou nad Pernštejnem a farnost Rozsochy. Zde na Vysočině jsem rád, protože s rodiči jsem jezdil každý rok na prázdniny do tohoto kraje. **Otče co podstatného**

jsste se v dětství naučil od rodičů? Mít úctu k lidem a snažit se k nim být dobrý a otevřený.

Co bylo tím nejdůležitější impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Když jsem ministroval v Brně u svatého Michaela, tak jsme měli krásné pobožnosti k prvnímu pátku v měsíci, které vedl P. Jakub Hradil, který byl vynikajícím kazatelem. Tehdy a to nejenom v neděli, ale také o prvním pátku v měsíci byl kostel úplně plný. Do kostela jsem často chodil s tenisovou raketou a to v té době bylo neobvyklé a když jsem i s tenisovou raketou vždy poklekl před sochou Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, tak „babky“ jenom zíraly. Také jsem měl rád pobožnosti Křížové cesty a na Vranově u Brna se svým kamarádem, dnes P. Aloisem Sedlákem jsme panu farářovi řekli: „Po třech mších svatých jste unavený a tak to vezmeme za Vás.“ Lidi byli rádi, protože pan farář byl velice muzikálně nadaný a jeho pobožnost spočívala v tom, že s lidmi hodinu zpíval a tím to skončilo. Ještě si vzpomínám na jednu úsměvnou příhodu, ve škole mne vyvolal pan profesor a zeptal se mne přede všemi, jestli chodím do kostela, bohužel jsem řekl, že nechodím. V té době nám kladli na srdce, abychom všichni vstoupili do SSM (dějiny se opakují). A potom jsem tohoto pana profesora potkal v kostele. Takže bych řekl, že těch kladných a záporných impulsů proč se stát knězem bylo hodně.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Byla to celá řada kněží a každý z nich po nějaké stránce byl osobností. Vzpomínám si jak o jedné pouti na Vranově u Brna byl kostel jako vždy v té době úplně plný a pan farář byl na kazatelně a tak na jeho místo – sedes si sedla jedna stará babička. Když pan farář se vrátil z kazatelny a koukal na ni co tam chce, tak mu řekla: „Ty seš ještě mladé a tak můžeš stát.“ Pan farář to s úsměvem přijal. Snad na každém člověku můžeme vidět něco dobrého a krásného a v tom jsou nám příkladem. Ale my často to dobré přehlédneme a vidíme jenom ty chyby a ty máme všichni.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Být otevřený vůči lidem a snažit se jim pomoci, vyhovět a nerozdělovat je na věřící a nevěřící. Pan docent Jedlička, který nám přednášel liturgii nám jednou řekl, že když vyhovíme člověku, tak tento člověk se těžko postaví proti církvi. Záleží na tom jakou zkušenost mají lidé s nám – s církví. Myslím si, že za mnoho věcí si můžeme sami. Důležité je být otevřený a snažit se lidem dávat radost.

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí? Využít příležitosti, které se nám nabízejí. Jednou jsem byl u benzínky a paní tam stála s autem měla píchlé kolo a tak jsem jí pomohl. Paní mi řekla, že mám pěkné kalhoty (Rifle jsem téměř nikdy nenosil, tatínek to neměl rád a říkal, že to jsou pracovní kalhoty. Bohužel dnes lidé kdyby neměli džíny a botasky tak by se asi neměli do čeho obléci.) a tak jsem jí řekl, že to jsou kostelové kalhoty a to zabralo a dialog byl navázán. Nedávno mi jedna paní řekla, že byla v lázních a protože je odkázána na invalidní vozík tak jí museli vézt a cesta byla do prudkého, dlouhého kopce. Kolem šel kněz a vůbec si jí nevšiml. Často mluvíme o lásce, ale když se naskytne příležitost ji prokázat tak Na tom hodně záleží jací jsme lidé, teprve potom můžeme být dobrými křesťany, bez toho lidského to nejde.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve svých farnostech? Být otevřený ke všem lidem a snažit se jim dávat radost. Víte jakou radost má dřívě narozený člověk, a jakou radost má dítě, když se na ně usmějete.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na pomoc o.p.s. Na počátku? V rámci roku rodiny ji věnujeme o.p.s. „Na počátku“. Zajišťují vše potřebné pro ženy, které jejich rodina nebo otec dítěte nebo nouze nutí k ukončení života jejich počatého dítěte před jejich narozením – aby dítě i matka mohli žít a měli potřebné zázemí.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Boty mne netlačí a když jsou problémy tak je potřeba je řešit. Dříve se říkávalo: „Člověče přičiň se a Pán Bůh ti pomůže.“ Říci pouze Pán Bůh to nějak udělá je pohodlné a líné. On potřebuje nás naše ruce, naši vůli a náš rozum a potom se mohou dívat věci jinak neskutečné.

Na co se nejvíc těšíte? Těším se na vánoce, moc zpívat neumím a tak varhaníci mohou být rádi, že jim do toho „nekecám“, ale rád si s lidmi zazpívám koledy a to asi více než oni sami.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Radost mám z dětí, které se zapojí do mše svaté ať už nesením obětých darů, přímlovami a nyní tím, že přinášejí světlo v lampičkách kadventnímu věnci. Je potřeba děti do mše svaté zapojit a potřebujeme spolupracovníky, kteří pro děti a mládež něco a něco více dělají.

Rok 2014 bude rokem rodiny: Naším křesťanským rodinám můžeme blahopřát, protože z nich vychází velké požehnání. Křesťanské manželství je totiž více než společný stůl a společné lože. Je to společný duševní život a společný život náboženský. Jestliže manželé mají toto vědomí, potom toto vědomí ovládá jejich mluvení, jednání a myšlení. Muž a žena, kteří jsou spojeni svátostným poutem,

stojí před Bohem společně. Navzájem si otevírají svatostánek své duše. Jeden se učí od druhého, jeden těší druhého, jeden pomáhá druhému, mluví společně o svém vztahu k Bohu, sdělují si své duševní zkušenosti. Ze společné víry čerpají trpělivost, kterou potřebují k tomu, aby si společně rozuměli a přizpůsobili se jeden druhému. Potom nejsou slepí k svým chybám, ale společně se snaží o to, aby je zmírnili a odstranili. Společně odstraňují kameny své životní cesty. Důležité je, aby měli to, o čem se často hovoří a čeho máme bohužel málo, a to, aby měli na sebe a na své děti čas. Pokud večer společně poklekají a jedněmi ústy vyslovují: "Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům", nenechají zapadnout slunce nad svým hněvem a přes bolestná poznání svých chyb neumdlí ve vzájemné, trpělivé lásce. Rodina je buňkou církevního života, je malou církví podle Kristových slov: "Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich." V takové rodině se konají úkony církve: hlásá se tam Boží slovo, předávají víru svým dětem, zpřítomňují Krista modlitbou, kladou na oltář vzájemné lásky všechny denní starosti, těžkosti a bolesti, vedou děti k dobrému, chrání je od zlého a ukazují dětem cestu k věčnému cíli. Ale toto společenství manželů se musí udržovat a posilovat svátostmi, proto kostel je rodině druhým domovem. Jsou mnohé křesťanské rodiny, které pevně stojí, které mohou vydat svědectví o požehnání pro svou věrnost, úctu a lásku. Ať Bůh žehná našim rodinám.

Křest – hřivna. Vánoční doba končí svátkem Křtu Páně – nedělí. Při křtu je křtěnci zdarma darována hřivna, představující Boží milost, kterou si máme uchovat pro věčnost v Božím království. Rozmnožujeme ji anebo ji zakopáváme? V prvních dobách křesťanství se křest uděloval společně se svátostí biřmování a při Nejsvětější oběti byla přijímána i eucharistie – Tělo a Krev Páně, protože křtem byl smyt jak dědičný hřích tak všechny ostatní hříchy. Křtili se dospělí lidé, kteří věděli, co přijímají. V pozdějších dobách církev však zavedla křest novorozeňat a dětí. Rodiče, kteří děti nechávali křtít, byli plně praktikující věřící a rodiny žily vírou pro které Boží přikázání bylo samozřejmostí. Z takovychto rodin děti po doplnění náboženské výuky knězem nebo katechetou byly připraveny k přijetí dalších svátostí. Bohužel Zlý dokázal velmi dobře využít ateistických režimů, aby generace rodičů, které měly být zárukou předávání víry, zpohodlněl. Zůstalo zde jen chtění děti křtít a ne plně předávat víru. Druhý vatikánský koncil tuto situaci řešil a stanovil, že malé děti se mohou křtít jen, když se rodiče a kmotři zaručí o plné prožívání společenství víry. Nemějme za zlé kněžím, kteří tento požadavek plní a žádají odklad křtu až do doby, kdy požadavek církve bude splněn. Tím přestaneme mít pokřtěné nepraktikující věřící. O manželství a rodině, dá-li Bůh, přistě. A co dělat? No, musíme se v modlitbách, obětech i svátostmi zapojit o obnovu víry v rodinách i společnosti. A také budeme-li umět žít plně vírou a z Bohem, Duch svatý nám dá k tomu dostatek milostí a síly. Má je stále v zásobě, ale nevnučuje se. Věřme, že Panna Maria i svatí nám stále milost víry u Boha vyprošují. Bratr Klement Maria.

Pozvánka: Olešnice – Farní ples. Sobota 25. ledna 2014, začátek ve 20 hodin. Další informace na www.olesnice.katolik.cz

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	13. březen	Křižanov	13. květen	Březí	13. červen	Rad. Svatka
	14. duben	Bohdalov	13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov
	14. červenec	Oslavice	13. říjen	Jámy	15. prosinec	Olešnice
			13. listopad	Měřín		
2015	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka	březen	Křižanov
	květen	Nové Veselí	červen	Jimramov	srpen	Olešná
	říjen	Jámy	prosinec	Olešnice		

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem - kdo dřív přijde - Srdečné pozvání na 170. pout' NJ – v úterý 11. února 2014 v 17 hodin do Trpína hlavní celebrant – P. Mgr. Miroslav Šudoma z Boskovic

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20.1. 2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným. Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní sít) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.